Dosarul nr.1r-236/26 Judecătoria Căușeni, sediul Varnița (*****)
1-25166004-02-1r-25022026 Judecător: Plești Aurelia

D E C I Z I E

01 octombrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecători Schibin Vladislav și Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul inculpatului Puia Sergiu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Varnița (*****) nr. 1-54/2025 din 23 ianuarie 2026, în cauza penală privind condamnarea lui:

Puia Sergiu *****, născut la *****, IDNP *****, cu viza de domiciliu în r-ul *****, s. *****, studii medii incomplete, cet. RM, apt de muncă, anterior condamnat,

- *prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 12.09.2018 în baza art. 290 alin. (1) din Codul penal și condamnat la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 u.c. în beneficiul statului;*
- *prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 25.02.2019 pentru săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1], 349 alin. (1[1]) din Codul penal la 1 an și 6 luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis prin cumul parțial adăugându-se pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 12.09.2018 în baza art. 290 alin. (1) din Codul penal în mărime de 800 u.c., urmând ca aceasta să fie executată de sine stătător, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 145 alin. (2) lit. e), i), j) din Codul penal;*
- *prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 11.09.2019 în baza art. 42 alin.(2),*

art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) din Codul penal, şi conform Legii date i s-a stabilit cu aplicarea art. 70 alin. (3[1]) din Codul penal pedeapsă sub formă de 13 ani şi 4 luni închisoare cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip închis, menţinută fără modificări prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 06.07.2021 şi prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 06.06.2022;

- din informaţia prezentată de Administraţia Penitenciarului nr. 12 – ***** nr. 5/1050 din 18.12.2025, începutul termenului este 20.12.2018, sfârşitul termenului este 19.04.2032. La 23 ianuarie 2026, deţinutul a executat efectiv pedeapsa în baza sentinţei Judecătoriei ***** (sediul Central) din 11.09.2019 - 07 ani, 01 luni şi 03 zile iar termenul rămas de executat 06 ani, 02 luni 26 zile.

pentru săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 332 alin. (3) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanţă: *28 noiembrie 2025 – 23 ianuarie 2026*; în instanţa de recurs: *25 februarie 2026 – 01 octombrie 2026*.

Procedura de citare a părţilor a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în şedinţa de judecată, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Căuşeni, sediul Varniţa (*****) nr. 1-54/2025 din 23 ianuarie 2026, s-a recunoscut vinovat Puia Sergiu în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 322 alin.(3) din Codul penal. S-a stabilit inculpatului Puia Sergiu, în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal, reieşind din prevederile art. 80[1] din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 85 din Codul penal, la pedeapsa aplicată lui Puia Sergiu prin prezenta sentinţă, s-a cumulat parţial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentinţa Judecătoriei ***** (sediul Central) din 11.09.2019, stabilindu-i pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 08 ani şi 06 luni, cu ispăşirea pedepsei în penitenciar de tip închis. Termenul executării pedepsei inculpatului Puia Sergiu s-a calculat din data pronunţării sentinţei, 23 ianuarie 2026. Corpul delict, telefonul mobil de model „Xiaomi Redmi 23021RAA2Y”, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP ***** după rămânerea definitivă a sentinţei, de nimicit. Mijlocul material de probă un suport optic DVD-R anexat la materialele cauzei să fie păstrat pe toată perioada păstrării cauzei penale.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Puia Sergiu, fiind condamnat și executând pedeapsa în Penitenciarul nr. 12 – *****, situat în mun. *****, str. ***** 65, la data de 10 august 2025, în jurul orei 22:58, aflându-se în celula nr. 41 al blocului de regim nr. 1, în timpul percheziției inopinate, de la dânsul, de către angajații Penitenciarului nr. 12 *****, a fost ridicat un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi 23021RAA2Y", de culoare neagră, cu codul de IMEI neidentificat, fără cartela SIM și card de memorie, pe care îl tăinuia în mână după spate, deținerea și păstrarea căruia este interzisă potrivit pct. 17 din anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului nr. 583 din 26.05.2006 „cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați".

3. *Astfel, prin acțiunile sale, Puia Sergiu a săvârşit infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (3) din Codul penal, adică primirea sau folosirea în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile.*

4. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, inculpatul Puia Sergiu a declarat cerere de recurs, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea parțială a sentinței din 23.01.2026 în partea stabilirii pedepsei și emiterea unei noi hotărâri în această parte, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă minimă.

5. Astfel, invocă, că ținând cont de faptul că, și-a recunoscut vina în cele incriminate atât la faza urmăririi penale, cât și la judecarea cauzei, se căiește sincer de cele comise, de faptul că executarea pedepsei are ca scop corectarea și reeducarea inculpatului și nicidecum cauzarea suferințelor fizice sau psihice acestuia, corectarea și reeducarea lui este posibilă prin aplicarea unei pedepse minime.

6. Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) și (2) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

7. Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că, sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că, participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța de recurs, conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

8. *Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră ca fiind nefondat recursul declarat de avocatul inculpatului şi pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței atacate ca fiind legală şi întemeiată, din următoarele considerente.*

9. Potrivit art. 437 alin. (1^4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

10. Conform art.448 din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul*

cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

11. În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanţa ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează, are un rol preventiv şi unul reparator.

12. Conform art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

13. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat.*

14. Din textul cererii de recurs formulate de inculpat se atestă contestarea sentinței instanței de fond în partea individualizării pedepsei, din care considerente, temei pentru a interveni în sentinţă din oficiu, conform art. 441 alin.(2) din Codul de procedură penală, lipseşte.

15. La pronunţarea sentinţei, prima instanţă, corect, a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că, inculpatul Puia Sergiu a comis anume infracţiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

16. Colegiul penal constată cu certitudine că, Puia Sergiu a comis infracţiunea prevăzută de infracțiunea prevăzută de art. 322 alin.(3) din Codul penal, primirea sau folosirea în instituțiile penitenciare de către persoanele deținute a telefoanelor mobile.

17. Vinovăţia inculpatului Puia Sergiu a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364^1 din Codul de procedură penală.

18. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364^1 din Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Puia Sergiu, și-a recunoscut vinovăția incriminată atât în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond, cât și în cadrul examinării cauzei penale în ordine de recurs, Colegiul penal conchide că, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate se confirmă integral prin probele invocate în instanța de fond, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele.

19. Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de recurs și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, astfel încât, acțiunile inculpatului Puia Sergiu au fost corect calificate de către prima instanță prin prisma art. 322 alin. (3) din Codul penal.

20. În consecință, instanța de recurs menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală şi ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Puia Sergiu în comiterea faptelor și prezența în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii incriminate.

21. Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

22. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

23. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

24. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional și se aplică atunci cînd gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea*

pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

25. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

26. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

27. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

28. Sancțiunea prevăzută la art. 322 alin. (3) din Codul penal, stabilește o pedeapsă sub formă *de închisoare de până la 5 ani*

29. În conformitate cu art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a*

prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

30. Colegiul penal remarcă, că prin aplicarea prevederilor art.80[1] alin.(1) din Codul penal, de către instanța de fond au fost stabilite noi limite cu care se va opera la stabilirea pedepsei inculpatului, astfel se va reduce cu o pătrime (1/4) din limita minimă și maximă a pedepsei cu închisoarea prevăzută de sancțiunea art. 322 alin. (3) din Codul penal.

31. Contrar alegațiilor inculpatului, instanța de recurs consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont că, Puia Sergiu a comis infracțiuni care conform art. 16 din Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor mai puțin grave, de personalitatea inculpatului, care potrivit revendicării, anterior a fost condamnat, ultimul aflându-se în detenție în Penitenciarul nr. 12 - *****, la evidența medicului psihiatru și/sau narcolog nu se află. Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, careva circumstanțe atenuante nu au fost reținute, iar în conformitate cu prevederile art.77 din Codul penal, în calitate de circumstanță ce agravează vina inculpatului a fost stabilită săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.

32. Cu referire la regulile stabilite în art.78 din Codul penal, urmează a fi reţinut faptul că, în cazul lipsei circumstanţelor atenuante şi prezenţa circumstanţelor agravante, se impune stabilirea unei pedepse mai mare decât minimul posibil şi mai mică decât maximul posibil. Or, inculpatul Puia Sergiu anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 11.09.2019 în baza art. 42 alin. (2), art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) din Codul penal, și conform Legii date i s-a stabilit cu aplicarea art. 70 alin. (3[1]) din Codul penal pedeapsă sub formă de 13 ani și 4 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, sentința menținută fără modificări în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 06.07.2021 și prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06.06.2022.

33. Reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptate spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât şi a altor persoane, Colegiul penal conchide că, prima instanță întemeiat a considerat că, inculpatul Puia Sergiu urmează a fi condamnat, prin aplicarea art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, în baza art. 322 alin. (3) din Codul penal, cu numirea unei pedepse sub formă de 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, care este

34. În continuare, Colegiul penal reține că, prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 11.09.2019, Puia Sergiu a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), art. 145 alin. (2) lit. e), i), j) din Codul penal la 13 ani și 4 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, din care inculpatul a ispășit efectiv 07 ani, 01 luni și 03 zile iar termenul rămas de executat este de 06 ani, 02 luni și 26 zile.

35. În continuare, conform prevederilor art. 85 alin. (1) și (3) din Codul penal, *dacă, după pronunţarea sentinţei, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârşit o nouă infracţiune, instanţa de judecată adaugă, în întregime sau*

parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. În acest caz, pedeapsa definitivă nu poate depăşi termenul de 30 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani – termenul de 20 de ani și în privința minorilor – termenul de 15 ani. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentinţe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârşirea unei noi infracţiuni şi decât partea neexecutată a pedepsei pronunţate prin sentinţa anterioară a instanţei de judecată.

36. Astfel, instanța de recurs apreciază ca fiind legală, întemeiată și proporțională soluția instanței de fond, care, în temeiul art. 85 alin. (1) și (3) din Codul penal, cumularea parțială la pedeapsa stabilită prin sentință emisă în prezenta cauză penală, pedeapsa stabilită și neexecutată prin sentința Judecătoriei ***** (sediul Central) din 11.09.2019 ce constituie 6 ani, 2 luni și 26 zile, pedeapsă care corespunde gradului de pericol social al faptelor săvârșite, personalității inculpatului și exigențelor individualizării judiciare a pedepsei.

37. Prin urmare, Colegiul penal apreciază că pedeapsa definitivă de 6 ani, 2 luni și 26 zile închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, stabilită în privința lui Puia Sergiu, este una legală, proporțională, reflectând în mod adecvat atât pericolul social al faptelor săvârșite, cât și necesitatea realizării scopului preventiv și educativ al pedepsei penale.

38. În contextul dat, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de inculpat împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit, or din materialele cauzei, instanța de recurs a stabilit contrariul celor invocate de apărare, iar pedeapsă aplicată este una echitabilă, fiind stabilită în conformitate cu art. 61 alin. (2) din Codul penal, reieșind din limitele pedepselor prevăzute de art. 322 alin. (3) Codul penal, ținând cont și de prevederile art. 61, art. 75, art. 80^1 alin. (1), art. 85 alin. (1), (3) din Codul penal și careva temei de a interveni în sentință, inclusiv, din oficiu lipsește.

39. Colegiul penal respinge ca fiind irelevante și solicitările inculpatului privind aplicarea unei pedepse minime în privința acestuia, invocând recunoașterea vinovăției, căința sinceră și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, or, recunoașterea vinovăției de către inculpat și examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art.364^1 din Codul de procedură penală, nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valenţă juridică, recunoaşterea vinovăţiei fiind ca condiţie la aplicarea prevederilor art.80^1 alin. (1) din Codul penal, respectiv fiindu-i redusă 1/4 din pedepsele aplicate inculpatului. Mai mult ca atât, și alegațiile privind existența la caz a împrejurărilor referitoare la personalitatea inculpatului, ce-i atenuează răspunderea penală urmează a fi respinse ca neîntemeiate, întrucât, instanța de fond a stabilit o pedeapsă în limita minimă a sancțiunilor prevăzute de legea penală, redusă în baza art. 80^1 alin. (1) din Codul penal.

40. Subsecvent, Colegiul penal consideră că judecătorul fondului, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speţei, a ajuns la concluzia corectă precum că, corectarea şi reeducarea lui Puia Sergiu este posibilă prin aplicarea pedepsei cu închisoare în

cuantumul stabilit, în limitele prevăzute de sancțiunile stabilite de infracțiunea comisă de inculpat, considerând întemeiat că pedeapsa mai blândă, în privinţa inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-şi va atinge scopul deplin.

41. Totodată, instanța de recurs consideră neîntemeiată solicitarea inculpatului de a-i aplica o pedeapsă minimă, or, inculpatul cunoscând că este diferit justiției a săvârșit intenționat alte fapte prejudiciabile. Astfel pentru aplicarea unei pedepse penale mai blânde sunt necesare întrunirea cumulativă a mai multor condiții, de ordin obiectiv legate de pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, și de ordin subiectiv precum situația și persoana infractorului. Astfel la adoptarea deciziei de aplicare în privința inculpatului a pedepsei privative de libertate, instanța de judecată ia în considerație nu numai caracterul și prejudiciabilitatea cazului, dar și persoana celui vinovat, condițiile, împrejurările săvârșirii faptei, scopul corectării vinovatului, al prevenirii comiterii unor noi infracțiuni atât de către condamnat cât și de alte persoane.

42. Prin urmare, instanța de recurs, analizând aceste fapte constată că, numirea unei alte sancțiuni nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Or, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că, corectarea şi reeducarea lui Puia Sergiu este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de fond, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului, iar o pedeapsă mai blândă în privinţa inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-şi va atinge scopul deplin.

43. Colegiul penal remarcă, că sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

44. Astfel prin jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanţiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO îşi găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăţiei, ci şi pentru stabilirea pedepsei (*cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei*).

45. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului și anume cu executarea reală coroborează cu Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii”.

46. Colegiul penal conchide că, instanţa de fond a numit o pedeapsă corectă şi echitabilă în privinţa lui Puia Sergiu, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta inculpatul şi va preveni săvârşirea de noi infracţiuni, atât din partea acestuia, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în recursul declarat, instanța de recurs constată că, acesta nu îşi găseşte confirmarea la judecarea recursului, neexistând motive temeinice de implicare a instanţei de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei or, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica faţă de Puia Sergiu o altă pedeapsă.

47. În acest context, instanța de recurs reține că, argumentele instanţei de fond la adoptarea soluţiei în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanţa de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudenţa CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deşi obligă instanţele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanţă internă, fie prin însuşirea motivelor furnizate de o instanţă inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esenţiale supuse atenţiei sale.

48. În situaţia în care instanţa de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzaţie penală, pentru a permite părţilor să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulţumească de a relua motivele jurisdicţiei de primă instanţă (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*).

49. Astfel, Colegiul penal menţionează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menţionate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, aşa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de faţă.

50. Prin prisma celor enunţate supra, se constată că în cauză există o concordanţă deplină între probele administrate şi soluţia instanţei de fond, or, prima instanța a încadrat juridic corect acţiunile lui Puia Sergiu, a stabilit o pedeapsă corectă şi echitabilă acestuia, astfel nefiind identificată de instanţa de recurs prezenţa vreunei erori judiciare, care ar servi drept temei de casare a sentinţei atacate.

51. În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Recursul inculpatului Puia Sergiu declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Varnița (*****) nr. 1-54/2025 din 23 ianuarie 2026, se respinge ca nefondat și menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Judecător	Băbălău Denis
Judecător	Schibin Vladislav
Judecător	Buzu Elisaveta